

DAMME : donderdag 12 augustus

Dat het historische stadje Damme een toeristische trekpleister bij uitstek is, dat mochten we al ondervinden toen we stapvoets door het Centrum reden op weg naar de afgesproken Parking Oost. Wie geluk had vond er een plaatsje, omdat een vroeg parkeerder reeds vertrok. Wie pech had kon zijn wagen stallen ergens langs de Damse vaart.

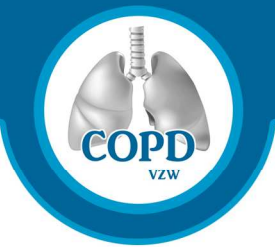
Echter niet getreurd. Dit minpuntje namen we er graag bij om met volle teugen te genieten. Onze lotgenoot Bruggeling, gastheer Guido, wachtte ons op. Vrij snel ontdekten we, dat deze wandeling zeer goed en met kennis van zaken was voorbereid.

Een rustige verharde weg leidde ons naar een zeer goed begaanbaar wandelpad. Af en toe een rustbank, maar het wandeltempo was zo aangepast, dat de banken voor ons vandaag geen nut hadden. We genoten van een speciaal landschap, waar ooit de zee en de natuur hun werk deden. Hooilanden, rietkragen, moerasbosjes, open waterpartijen, zelfs gedichten van Herman de Coninck (*Ik kan mijn ogen sluiten en niet meer zien, ik kan zelfs mijn ogen openen en niet meer zien*) kregen onze aandacht. Verder weg zagen we een mooie oude windmolen en de platte toren van de O.L.V.-Hemelvaartkerk. En zo kwamen we uit vlak bij deze kerk. Hier ontdekten we dat dichter Jacob Van Maerlant er begraven lag. De speciale kerktoren, 206 treden hoog, bestijgen was niet aan ons COPDers besteed. Dan maar rustig verder naar het marktplein. Onderweg er heen zagen we op de schouw van één van de vele historische gebouwen een ooievaarsnest met jongen. Ook heel wat boekenwinkeltjes trokken onze aandacht. Ach ja, Damme is een

boekendorp, waar om de twee weken een heuse boekenmarkt plaats heeft.

Nagenietend van onze tocht zochten we een plaatsje op een terras op het plein, waar een gezellige drukte heerste. Zelfbediening was er geen probleem, want Jean-Pierre toonde zich de perfecte ober. “Nog geleerd in mijne studententijd”, gaf hij trots aan. Keuvelend over zoveel moois, ging de tijd te snel voorbij.

Welgezind verliet ons gezelschap het centrum van de Uilenspiegelstad. We voelden er ons ook even Tijn Uilenspiegel, het symbool van de Vlaamse volksziel, die samen met Nele en Lamme Goedzak als ontembare geus en fratsenmaker zwierf door Vlaamse velden. Wandelden we misschien even op zijn pad?

Van harte dank aan gastheer Guido Van Poucke.

Verslaggever Vic